

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 216

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 mai 1999

SUMAR

Nr.	DECRETE	Pagina	Nr.	Pagina
155.	— Decret privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ unor pensionari militari, veterani de război, din Ministerul Apărării Naționale.....	1	Decizia nr. 40 din 16 martie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 ¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală.....	4-6
157.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui judecător	2	Decizia nr. 57 din 13 aprilie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A.	6-8
158.	— Decret privind numirea în funcția de judecător	2		
160.	— Decret privind numirea în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.....	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	Decizia nr. 1 din 21 ianuarie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	3-4		

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“
unor pensionari militari, veterani de război, din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 2 din Legea nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului „Meritul Militar“ pensionarilor militari, veterani de război, având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa I, pentru 25 de ani vechime în serviciu, ofițerilor, maistrilor militari și subofițerilor, pensionari militari, veterani de război, prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a II-a, pentru 20 de ani vechime în serviciu, ofițerilor, maistrilor militari și subofițerilor, pensionari militari, veterani de război, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Ordinul „Meritul Militar“ clasa a III-a, pentru 15 ani vechime în serviciu, ofițerilor, maistrilor militari și subofițerilor, pensionari militari, veterani de război, prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

CVISION
TECHNOLOGIES
București, 10 mai 1999.
Nr. 155.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 92 alin. 1 lit. d) și al art. 131 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, văzând Hotărârea nr. 3 din 13 octombrie 1998 a Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Ileana Dumitru se eliberează din funcția de judecător la Judecătoria Costești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 11 mai 1999.

Nr. 157.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea în funcția de judecător**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 47 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător candidații menționați în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 11 mai 1999.

Nr. 158.

ANEXĂ

— Chiran Irina-Luminița	— Curtea de Apel București	— Dicoiu Aurel-Liviu	— Judecătoria Săveni
— Florescu Nicolae	— Curtea de Apel București	— Stoenică Diaconescu Florica	— Judecătoria Craiova
— Guriță Manole Iorgu	— Tribunalul Buzău	— Marusciac Lelia	— Judecătoria Craiova.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind numirea în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, al art. 88 lit. b) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, și al art. 12 alin. 1 din Legea nr. 56/1993 a Curții Supreme de Justiție, republicată,

având în vedere propunerile Consiliului Superior al Magistraturii,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se numesc în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție următorii:	— Giroveanu Radu
— Bucur Gheorghe	— Sârbulescu Bogdan-Andrei
— Dumitru Magdalena	— Toader Camelia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 11 mai 1999.

Nr. 160.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1**

din 21 ianuarie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Lucian Mihai — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Constantin Doldur — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Ioan Muraru — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ridicată de Ionescu Mircea și Ionescu Delenuș Marinela în Dosarul nr. 689/1998 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 1998, în prezența lui Ionescu Dan Cristian, fiul lui Ionescu Delenuș Marinela — autoarea excepției —, decedată, și în lipsa lui Ionescu Mircea, a Ministerului Finanțelor și a Direcției generale a finanțelor publice și controlului financiar de stat a municipiului București, pentru care procedura de citare a fost legal îndeplinită, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 17 decembrie 1998 și apoi la data de 21 ianuarie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 aprilie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 689/1998, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ridicată de Ionescu Mircea și Ionescu Delenuș Marinela într-o cauză având ca obiect apelul formulat de aceștia împotriva Sentinței civile nr. 148/1998, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în contradictoriu cu Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a municipiului București. În motivarea excepției se susține că Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru este neconstituțională, fiind în contradicție cu art. 21 din Constituție, care prevede că nici o lege nu poate îngradi accesul la justiție.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, nu presupune în mod necesar gratuitatea, care nici nu poate fi asigurată pentru toate cererile formulate. Se mai arată că taxele de timbru reprezintă plata pentru serviciile prestate și lucrările efectuate de către instanțele judecătorești. De asemenea, Legea nr. 146/1997 prevede cazurile în care nu se percepe taxă judiciară de timbru, precum și condițiile în care Ministerul Finanțelor poate acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata acestor categorii de taxe.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) din Legea

vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere exprimat Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 este nefondată, deoarece legea „nu conține nici un text care ar îngradi accesul la justiție, astfel cum este stabilit de dispozițiile art. 21 din Constituție, ci doar taxele pentru acoperirea unei părți din cheltuielile justiției“, iar măsura actualizării taxelor de timbru „s-a impus pentru a corela valoarea acestora cu cheltuielile efectuate de justiție pentru serviciile solicitate de cetățeni“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a fost ridicată în Dosarul nr. 689/1998 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, având ca obiect apelul declarat de Ionescu Mircea și Ionescu Delenuș Marinela împotriva Sentinței civile nr. 148 din 9 ianuarie 1998 a Judecătoria Sectorului 4 București. Prin această sentință a fost respinsă contestația la executare formulată de Ionescu Mircea și Ionescu Delenuș Marinela împotriva sechestrului înființat de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat a municipiului București, Administrația financiară a sectorului 4 București, pentru suma de 10.430.232 lei, reprezentând taxă de timbru neachitată în cadrul Dosarului nr. 2.521/1997 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, având ca obiect acțiunea celor doi autori ai excepției pentru plata de către statul român a unei despăgubiri pentru demolarea abuzivă, în anul 1987, a imobilului aflat în proprietatea lor.

Autorii excepției susțin că Legea nr. 146/1997, „prin taxele de timbru instituite, pur și simplu spoliază cetățenii României aflați în nevoia de a-și găsi dreptatea în fața instanțelor judecătorești“. În acest context, în legătură cu taxa de timbru ce le-a fost comunicată de Tribunalul București spre a fi achitată în Dosarul nr. 689/1998, în cadrul căruia a fost ridicată excepția, autorii acesteia arată că, de altfel, instanța judecătorească a calculat greșit cuantumul, și anume câte 419.48 lei, în loc de 12.500 lei, cum ar fi fost corect dacă s-ar fi aplicat art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997. Precizând însă că „nu aceasta este problema“, autorii excepției și procurorul prezintă motivarea asupra ansamblului reglementării actuale a taxelor judiciare de timbru, arătând că: „legea majorează taxa de timbru pentru litigiile nepatrimoniale de 1.000 de ori față de anul de refe-

de ori față de același an“; „circa 90% din populația României [se află] în situația de a nu se mai putea adresa justiției din lipsa banilor, mulți începând să își facă dreptate singuri“; „datorită acestor taxe de timbru, adesea enorme, accesul liber la justiție al cetățenilor români este de multe ori îngrădit“. De asemenea, cu ocazia susținerii excepției în fața Curții Constituționale reprezentantul autorilor excepției a arătat că nemulțumirea acestora are în vedere originea litigiului, și anume debitul de 10.430.232 lei, reprezentând taxa de timbru datorată în Dosarul nr. 2.521/1997 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, pentru neachitarea căreia s-a procedat la aplicarea sechestrului contestat de autorii excepției în Dosarul nr. 689/1998 al aceleiași instanțe, unde ar fi trebuit să plătească, potrivit propriilor calcule, „doar 12.500 lei“.

În raport cu această situație Curtea Constituțională constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate formulată de autorii excepției în cadrul Dosarului nr. 689/1998 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă nu privește dispozițiile din Legea nr. 146/1997 aplicabile în acea cauză, de care depinde soluționarea acesteia. Această constatare este valabilă atât în cazul în care, astfel cum susțin autorii excepției, ar fi aplicabile dispozițiile art. 3 lit. e) din lege, text referitor la „cereri de suspendare a executării silită, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asiguratorii — 25.000 lei“, precum și în cazul în care, astfel cum a considerat instanța judecătorească, ar fi aplicabile dispozițiile art. 2 alin. (2) din lege, text conform căruia: „În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 500.000 lei, indiferent de valoarea contestată.“

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, ridicată de Ionescu Mircea și Ionescu Delenuș Marinela în Dosarul nr. 689/1998 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 ianuarie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 40 din 16 martie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte	Lucian Stângu	— judecător
Costică Bulai	— judecător	Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător	Romul Petru Vonica	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător	Ion Bonini	— procuror
Ioan Muraru	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bota Pompiliu în Dosarul nr. 511/1998 al Judecătorei Orăștie, județul Hunedoara.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16 martie 1999, în lipsa autorului excepției, legal citat, și în prezența reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, deoarece textul criticat nu contravine nici unei dispoziții constituționale, iar autorul excepției face o argumentare neconvingătoare, care ignoră condițiile legale pentru liberarea provizorie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Orăștie, prin Încheierea din 4 iunie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Bota Pompiliu într-o cauză penală având ca obiect revocarea liberării provizorii pe cauțiune.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală contravin prevederilor art. 23 alin. (8) și art. 24 alin. (1) din Constituție. Din cuprinsul textului atacat rezultă că pentru revocarea liberării provizorii „nu este necesară o sentință definitivă, fiind suficientă o simplă declanșare a unei urmăriri penale, în baza unor reclamații, aceasta echivalând cu săvârșirea infracțiunii”. Se apreciază că procedura foarte sumară prevăzută de art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală nu garantează dreptul la apărare reglementat de Constituție, deoarece martorii nu sunt audiați de instanță și nici confrunțați cu inculpatul.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, deoarece prevederile art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală aparțin titlului IV, și anume „Măsurile preventive și alte măsuri procesuale”, unde se regăsesc toate garanțiile procesuale menite a asigura drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, astfel cum sunt reglementate în Constituție. Pe de altă parte, ca urmare a rolului activ, instanța de judecată poate administra orice mijloc de probă pentru aflarea adevărului.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă, deoarece art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua trebuie interpretat în legătură cu art. 160² și cu art. 160⁴ alin. 3, care prevăd că nu se acordă liberarea provizorie în cazul în care „există date care justifică temerea că inculpatul va săvârși o altă infracțiune sau va încerca să zădărnicească aflarea adevărului”. În același sens este citat și art. 148 alin. 1 din Codul de procedură penală. Totodată se arată că nici celelalte alineate criticate nu contravin prevederilor constituționale, întrucât sunt instituite suficiente garanții pentru asigurarea dreptului la apărare în cazul revocării liberării provizorii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legal atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din conținutul încheierii de sesizare, precum și din susținerile autorului excepției rezultă că textul criticat este art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, care prevede:

„Liberarea provizorie poate fi revocată dacă:

b) inculpatul nu îndeplinește, cu rea-credință, obligațiile ce-i revin potrivit art. 160² alin. 3 și art. 160⁴ alin. 2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește din nou, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat.

Revocarea liberării provizorii se dispune de către procuror prin ordonanță, iar de instanță prin încheiere, cu ascultarea inculpatului asistat de apărător. Revocarea se dispune și în lipsa inculpatului, când acesta, fără motive temeinice, nu se prezintă la chemarea făcută.

În caz de revocare a liberării provizorii, procurorul sau instanța dispune arestarea preventivă a inculpatului și emite un nou mandat de arestare.

Dispozițiile art. 160⁹ alin. 2 și 3 sunt aplicabile.”

1. Autorul excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua din Codul de procedură penală, care prevăd că măsura liberării provizorii poate fi revocată în cazul în care inculpatul încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat, situație care contravine principiului constituțional al prezumției de nevinovăție.

Din analiza prevederilor art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) rezultă că acestea sunt constituționale. Posibilitatea organului de urmărire penală sau, după caz, a instanței de judecată de a revoca măsura liberării se interpretează în legătură cu dispozițiile art. 160² alin. 2, privitoare la liberarea provizorie sub control judiciar, și ale art. 160⁴ alin. 3, referitoare la liberarea provizorie pe cauțiune, care prevăd, printre altele, că liberarea provizorie nu se acordă în cazul în care există date care justifică temerea că inculpatul va săvârși o altă infracțiune sau va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor materiale de probă sau prin alte asemenea fapte. Pe cale de consecință, este firesc ca această condiție negativă, prevăzută de lege pentru acordarea liberării provizorii inculpatului arestat preventiv, să fie cerută, deopotrivă, și pentru menținerea ei. Cu alte cuvinte, dacă prin neîndeplinirea ei se împiedică acordarea liberării provizorii sub control judiciar sau pe cauțiune, existența ulterioară a acesteia în comportamentul inculpatului liberat provizoriu justifică revocarea măsurii.

Se constată, de asemenea, că, potrivit art. 148 lit. d) din Codul de procedură penală, măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă „sunt date suficiente că inculpatul a încercat să zădărnicească aflarea adevărului, prin influențarea vreunui martor sau expert, distrugerea ori alterarea mijloacelor materiale de probă sau prin alte asemenea fapte”, iar conform lit. e) a aceluiași articol, dacă „inculpații a comis din nou o infracțiune ori există date care justifică temerea că va săvârși și alte infracțiuni”. Aceste condiții legale de arestare a inculpatului coincid cazurilor de revocare a liberării provizorii din textul atacat, fiind totodată o aplicare a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora arestarea unei persoane este permisă numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege. Prin urmare, este firesc ca o identitate causală să producă efecte identice și nu invers, cum se

Curtea Constituțională constată că invocarea principiului constituțional al prezumției de nevinovăție nu are nici o legătură cu prevederile art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 23 alin. (8) din Constituție, „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.*” Nu însă existența vinovăției inculpatului pentru săvârșirea unei noi infracțiuni determină revocarea măsurii preventive, ci schimbarea condițiilor care au fost avute în vedere la data dispunerii liberării provizorii, situație de natură să justifice temerea că, datorită comportamentului infracțional, acesta ar putea comite și alte fapte penale.

2. O a doua critică de neconstituționalitate susținută de autorul excepției se referă la dispozițiile art. 160¹⁰ alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, care, în opinia acestuia, încalcă principiul dreptului la apărare prevăzut la art. 24 alin. (1) din Constituție, care prevede că „*dreptul la apărare este garantat*”. Se argumentează că prin aceste reglementări este instituită o procedură sumară pentru revocarea liberării provizorii, iar „martorii nu sunt audiați de instanță și nici confrunțați cu inculpatul care, neputându-le

adresa întrebări, nu își poate exercita dreptul constituțional la apărare”.

Din examinarea prevederilor criticate Curtea constată că nu se încalcă principiul constituțional al dreptului la apărare. Interpretarea acestor texte legale se face în contextul tuturor prevederilor cuprinse în art. 160¹⁰, precum și al celor la care se face trimitere. Textul cuprins la art. 160¹⁰ alin. 2 din Codul de procedură penală prevede că revocarea liberării provizorii se dispune după ascultarea inculpatului asistat de apărător, ceea ce presupune posibilitatea pentru acesta de a solicita administrarea de probe în legătură cu oricare dintre cazurile de revocare a liberării provizorii.

Și dispozițiile art. 160¹⁰ alin. 4 din Codul de procedură penală, prin trimerile făcute la art. 160⁹ alin. 2 și 3 și apoi la art. 160⁸ din același cod, asigură dreptul la apărare al inculpatului atât în faza de urmărire penală, cât și în cea de judecată. Desigur că în asemenea condiții inculpatul căruia urmează să i se revoce liberarea provizorie poate solicita administrarea oricăror probe, inclusiv audierea de martori și procedura confruntării la care se referă autorul excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b) teza a doua, alin. 2, 3 și 4 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Bota Pompiliu în Dosarul nr. 511/1998 al Judecătoriei Orăștie, județul Hunedoara.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 57

din 13 aprilie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A.

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 coroborat cu art. 5 din Ordonanța

bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Carex” — S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 2.491/1998 al Curții de Apel Bacău.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, Societatea Comercială „Carex” — S.R.L. din Bacău și Banca Agricolă — S.A. — Sucursala Bacău, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 septembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 2.494/1998, Curtea de Apel Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, ridicată de Societatea Comercială „Carex” — S.R.L. din Bacău cu ocazia recursului pe care îl declară împotriva Deciziei nr. 744/A din 18 martie 1998, pronunțată de Tribunalul Bacău.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate sunt neconstituționale, în sensul că acestea nu pot retroactiva „în materia contractului de credite și, deci, contractul încheiat între părți nu constituie titlu executor”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată consideră că prevederile ordonanței sunt constituționale, deoarece scopul urmărit este de a recupera debitele produse până la data emiterii acesteia și în continuare, astfel încât contractele de credit să constituie titluri executorii în sensul acestui act normativ.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate ca fiind neconstituționale „trebuie interpretate în contextul general al principiilor de drept și al legislației, în sensul că contractele de credit constituie titluri executorii pentru creditele, respectiv dobânzile aferente scadente și neonorate”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția de neconstituționalitate se referă la art. 2, coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, care a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 166/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 20 august 1998. Aceste modificări au vizat art. 2, nu și art. 5 din ordonanță, care are următorul conținut: „*Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutații săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii.*”

Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 a fost modificat înainte de sesizare, menținându-se însă, în noua redactare, soluția legislativă de principiu anterioară modificării. De aceea Curtea, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, urmează să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor legale în noua redactare. De asemenea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21 din 28 septembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 29 septembrie 1998, alin. (1) lit. c) al art. 2 din Legea nr. 166/1998 se modifică, astfel că dispozițiile art. 2 din ordonanța atacată au, la data pronunțării prezentei decizii,

contractelor încheiate înainte de 31 decembrie 1996 și dobânzile aferente clasificate în categoria «pierdere» vor fi evi-dențiate în conturi în afara bilanțului și urmărite în continuare de Banca Agricolă — S.A. pentru încasare și vor fi regularizate în bilanțul contabil special întocmit pe baza datelor contabile de la 30 iunie 1998, devenind efective de la aceeași dată, și în limita valorilor înscrise în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, după cum urmează:

a) garanții acordate Băncii Agricole — S.A., cu titlul de «Active în curs de realizare» la valoarea rămasă din cea înscrisă în contractele de credit și în actele de constituire a garanțiilor;

b) depozitele clienților Băncii Agricole — S.A., inclusiv ale acționarilor care beneficiază și de împrumuturi clasificate în categoria «pierdere», vor fi blocate începând cu data prezentei ordonanțe de urgență, până la rambursarea creditelor restante;

c) diferența dintre valoarea nominală a creditelor și a dobânzilor aferente, clasificate în categoria «pierdere», și valoarea rămasă a garanțiilor primite de Banca Agricolă — S.A. va fi regularizată în limita sumei de 3.374,5 miliarde lei și va fi înlocuită în activul bilanțului Băncii Agricole — S.A. cu titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor. Dobânzile aferente titlurilor de stat se calculează începând cu data emiterii acestora până la data scadenței lor.

(2) Banca Națională a României va reeșalona până la 31 decembrie 1999, din creanțele sale sumele reprezentând creditele acordate Băncii Agricole — S.A., în conformitate cu prevederile Legii nr. 20/1996. Totodată se anulează obligațiile de plată ale Băncii Agricole — S.A. către Banca Națională a României, reprezentând creditele acordate conform prevederilor Legii nr. 20/1996 și dobânzile aferente.”

Dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/1997 [devenit art. 2 alin. (1) lit. b) în Legea nr. 166/1998], au mai fost supuse controlului Curții, care, prin Decizia nr. 101 din 9 iulie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 9 septembrie 1998, a statuat că sunt neconstituționale, deoarece „prin blocarea depozitelor clienților și ale acționarilor Băncii Agricole — S.A., care beneficiază și de împrumuturi clasificate în categoria «pierdere», se instituie un regim privilegiat, de care va beneficia în exclusivitate Banca Agricolă — S.A.”

Având în vedere prevederile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora nu pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate dispozițiile constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții, rezultă că, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, devenit art. 2 alin. (1) lit. b) în Legea nr. 166/1998, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

În legătură cu neconstituționalitatea celorlalte dispoziții ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, Curtea constată că acestea nu înfrâng prevederile constituționale ale art. 15, care consacră principiul neretroactivității legii. De altfel, Societatea Comercială „Carex” — S.R.L. din Bacău invocă excepția de neconstituționalitate a art. 2 coroborat cu art. 5 din ordonanța sus-citată.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 5 din ordonanța atacată, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 181 din 17 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 februarie 1999, că formularea acestui articol de lege nu conține în sine nici o dispoziție cu caracter retroactiv, astfel

dispoziția criticată se face aplicația unui principiu consacrat de art. 372 din Codul de procedură civilă, în sensul că executarea silită se poate face nu numai pe baza unei hotărâri judecătorești învestite cu formulă executorie, ci și în „virtutea unui titlu executoriu“, prevăzut de lege. De altfel, ulterior adoptării actului normativ criticat, s-a acordat, prin Legea bancară nr. 58/1998, în mod general, pentru toate băncile, deci nu numai pentru Banca Agricolă — S.A., calitatea de titluri executorii contractelor de credit bancar, precum și garanțiilor reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar. Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat că, în realitate, nu este vizată constituționalitatea textului criticat, ci aplicarea în timp a dispozițiilor acestuia, adică stabilirea interpretării dacă sunt aplicabile sau nu și contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a actului normativ în discuție, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu

conține dispoziții tranzitorii ori alte reglementări cu privire la aplicarea în timp a textului art. 5. Or, sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale a statuat în mod constant că nu intră în competența sa controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp, ci numai constatarea dacă aceste dispoziții sunt în concordanță cu Constituția. Așa s-a procedat, de exemplu, prin Decizia nr. 283 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 24 iulie 1997, și prin Decizia nr. 285 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 5 august 1997. De aceea, având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții, excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 a fost respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b), coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Carex“ — S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 2.494/1998 al Curții de Apel Bacău.

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2), coroborat cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere“ la Banca Agricolă — S.A., excepție ridicată de Societatea Comercială „Carex“ — S.R.L. din Bacău în același dosar.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.

